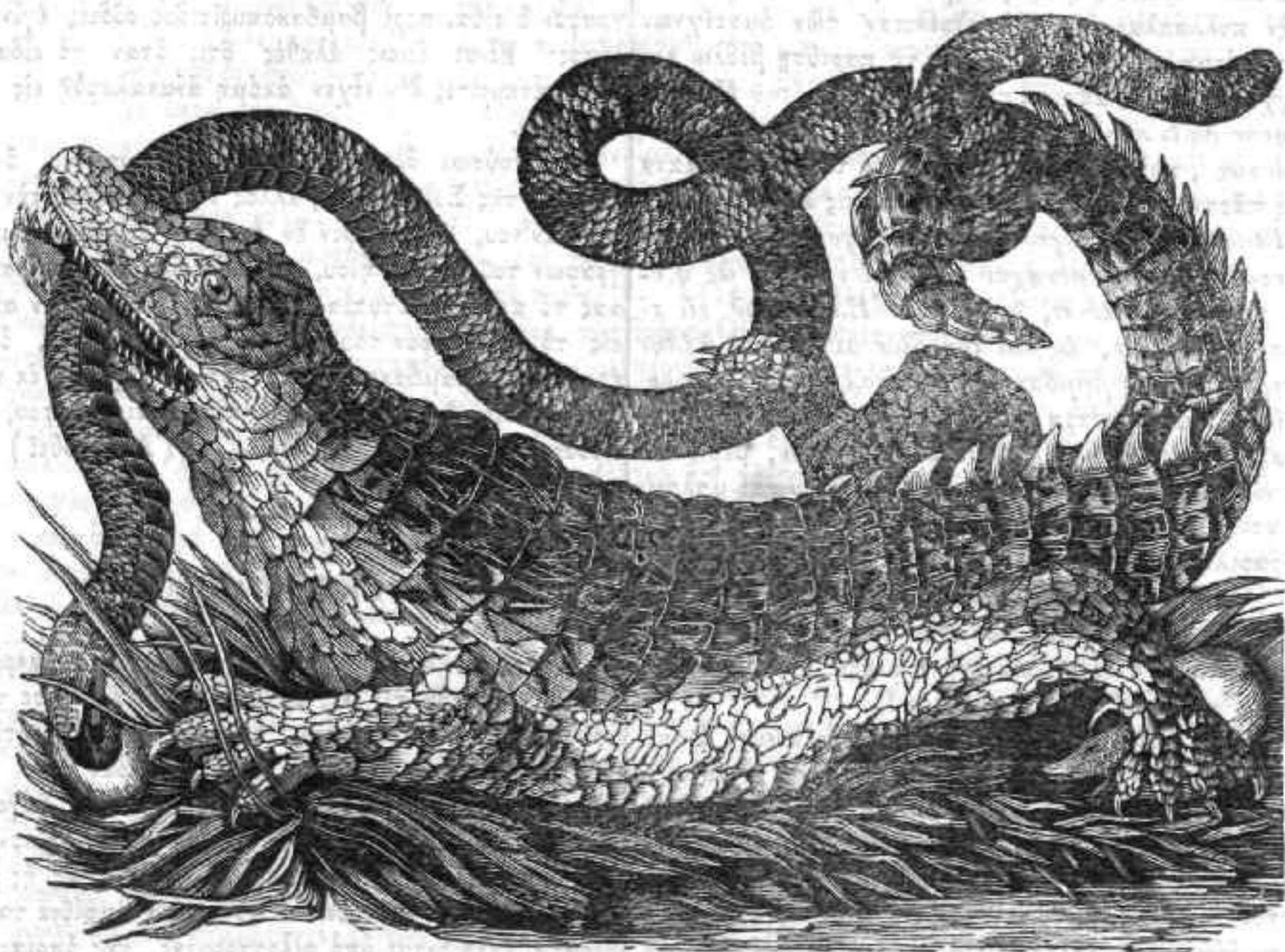

ἀνθρωπείῳ γένει. Καὶ ὅπως μὲ ἔλθῃ τὴν θηριωδίαν αὐτῶν, συμπαθοῦσι πρὸς τινὰς, βατχαινόμενοι ἰσως, ὡς οἱ ὄφεις πάλαι ὑπὸ τῶν Ψύλλων καὶ σήμερον ὑπὸ τῶν βαγιοβιδῶν. (α)

πολὺ ὀλεθριωτέρους ἐχθροὺς, τοὺς ἰχνεύμονας, οἵτινες θωρακίζονται διὰ πηλοῦ, καὶ κυλιόμενοι ἐν αὐτῷ, ἐρηραίνονται πρὸς τὸν ἥλιον· καὶ οὕτως ἐνεδρεύοντες ἐμπύπτουσιν εἰς τὰ χάσματα τῶν προκοδείλων ὅταν ἡλιέ-

Κροκόδειλος διαφθείρων ὄφιν.

Μεταξὺ τῶν βατκάνων τούτων Αἰγυπτίων, ἐξεῖχον οἱ Τεντυρίται· τούτους, ὅχι μόνον δὲν ἐβλαπτον οἱ κροκόδειλοι, ἀλλὰ καὶ ἐβλεπον κολυμβῶντας καὶ διαπερῶντας, μηδενὸς ἄλλου θαρρόντος. Καὶ ποτε, κομισθέντων εἰς Ῥώμην κροκοδείλων, ἐπιδείξεως χάριν, συνηκολούθουν οἱ Τεντυρίται. Ἐκεῖ, ἐμβληθέντας αὐτοὺς εἰς δεξαμενὴν, ἐξεῖλκον αὐτοὶ διὰ δικτύων, ἀπέθετον εἰς παρακείμενον πῆγμα ὡς εἰς ἡλιαστήριον, διὰ νὰ ἴδωσιν αὐτοὺς συγχρόνως οἱ θεαταί, καὶ κατέσπων πάλιν εἰς τὴν δεξαμενὴν.

Εἰς τὴν Αἴγυπτον ὑπῆρχον πολλαὶ πόλεις, καλούμεναι πόλεις Κροκοδείλων· ἀλλ' εἰς τινὰ ἐξ αὐτῶν, τὴν Ἀρσινόην, ἐτιμᾶτο ἰδίως ὁ κροκόδειλος, ὀνόματι Σαῦχος, ὡς ἱερός· διατηρεῖτο ἐντὸς λίμνης, καὶ ἦτο χειροῆθης πρὸς τοὺς ἱερεῖς, ὑφ' ὧν ἐτρέφετο διὰ σιτίων, κρεάτων καὶ οἴνου, ἅτινα προσέφερον πάντοτε οἱ ξένοι, ὅσοι προσήρχοντο ἐπὶ τὴν θεάν. Οἱ ἱερεῖς ἤνοιγον τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐνέθειον πλακουντάριον ἢ κρέας ὀκτὸν, καὶ κατέχεον μελίκρτον περιεχόμενον ἐντὸς προχοϊδίου.

Παρὰ τοῦ, ὄφεις οἱ κροκόδειλοι ἔχουσι καὶ ἄλλους

ζῶνται κεχηνότες, καὶ κατατρώγουσι τὰ σπλάγχνα καὶ τὰς κοιλίας αὐτῶν.

Ἀλλὰ καὶ οἱ Ἀραβες αὐτοὶ τρώγουσι τὸ κρέας καὶ τὰ ὠὰ τῶν κροκοδείλων, καὶ τὰ εὐρίσκουσι νοστιμώτατα.

N. Δ.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ὅτι καίω καὶ φλογίζω μὲ τὸ πρῶτόν μου δεικνύω.

Καὶ μὲ τ' ἄλλα μου τὰ δύο,

Τὸ Φθι-όπωρον, τὸ Ἑαρ, τὸν Χειμῶνα, καὶ τὸ Θίερος.

Καὶ μὲ τ' ὅλον μου κυττάζω, νὰ πετάξω ἐλευθέρως·

Ἀπροφύλακτος ἂν ἦται,

Νὰ σὲ κάμω νὰ χορεύῃς τὸν χορὸν ὅπου φοβεῖται.

Σ. Κ. Κ.